

Programme

Jean Cocteau

La voix humaine

Jean Cocteau's "La voix humaine" (The Human Voice) is a compelling and emotionally charged one-act play that stands as a powerful exploration of human emotions, relationships, and the complexities of love. Written in 1928, "La voix humaine" has since become a celebrated work of dramatic literature, captivating audiences with its raw and intense portrayal of human vulnerability.

"La voix humaine" was written by the influential French poet, playwright, and filmmaker Jean Cocteau. Premiered in 1930, the play tells the story of a woman's telephone conversation with her former lover, who is now leaving her for another woman. As the conversation unfolds, the audience is taken on an emotional rollercoaster, witnessing the woman's desperate attempt to salvage her relationship and retain her lover's affection. The woman's emotions, thoughts, and internal struggles are revealed through her dialogue, creating an intimate and intense theatrical experience.

"La voix humaine" delves into a myriad of themes that resonate deeply with audiences. The play explores love, loss, betrayal, and the human capacity for self-deception and vulnerability. Cocteau's masterful portrayal of the human psyche allows audiences to witness the complexities and contradictions of human emotions, making "La voix humaine" a deeply relatable and thought-provoking

work. "La voix humaine" holds a significant place in the realm of modern theatre, recognized for its innovative and introspective approach to dramatic storytelling. The play's intense emotional impact and exploration of the human condition have made it a timeless and enduring piece of art that continues to resonate with audiences across generations.

Interestingly, in the 1930s, when Cocteau wrote the play, the phone system drastically differed from the present one: The telephone lines were controlled by switchboard exchanges, so an operator was required to connect calls. Phone lines also shared multiple subscribers. All these elements are part of the play, though, unlike the phone system, the feelings described in the monodrama still make the piece sound very modern.

Meanwhile in Georgia...

The first publication about the telephone in Georgia appeared in the journal "Iveria" in 1877, stating: "Who knows if this story is true or not, and if it is true, good luck to the strength of man..." Furthermore, Ivane Machabeli – a famous Georgian writer, translator, and publicist - wrote about it in the "Droeba" newspaper in 1880. He described the invention as a remarkable machine that allowed a person to hear a voice from a distant location. The telephone was initially employed by journalists in Tbilisi when a telephone line was established between the editorial office of the "Kavkazi" newspaper and the printing house, facilitating the first connection. Subsequently, several telephone lines were set up in Tbilisi soon after.

პროგრამის შესახებ ტექსტის ავტორი ნინო ჟვანია

ჟან კოქტოს „ადამიანის ხმა“ ერთმოქმედებიანი პიესაა, რომელიც იკვლევს ადამიანის ემოციებს, ურთიერთობებსა და სიყვარულთან დაკავშირებულ სირთულეებს. 1928 წელს შექმნილი მონოდრამა დღიდან დადგმისა იქცა დრამატული ლიტერატურის უმნიშვნელოვანეს ნიმუშად, რომელიც დღესაც ატყვევებს მაყურებელს, ასახავს რა ყოველგვარი შეღამაზების გარეშე ადამიანის დაუცველობასა და მონყვლადობას.

„ადამიანის ხმა“ დაწერა ცნობილმა ფრანგმა პოეტმა, დრამატურგმა და კინორეჟისორმა ჟან კოქტომ. პიესის პრემიერა 1930 წელს შედგა. მონოდრამა მთლიანად ეთმობა ქალის სატელეფონო საუბრს ყოფილ საყვარელთან, რომელიც მას სხვა ქალის გულისთვის ტოვებს. საუბრის განვითარების კვალდაკვალ მაყურებელი თითქოს ემოციების უმდიდრეს სამყაროში მოგზაურობს. ის მოწმეა ქალის სასონარკვეთილი მცდელობისა, გადაარჩინოს თავისი ურთიერთობა და შეინარჩუნოს მამაკაცის სიყვარული. მამაკაცთან საუბარში ვლინდება ქალის ემოციები, აზრები და შინაგანი ბრძოლები, რაც საოცრად ინტიმურ და, იმავედროულად, ინტენსიურ ატმოსფეროს ქმნის.

„ადამიანის ხმა“ იკვლევს არაერთ

თემას, რომელიც ეხმიანება
მაყურებელს. ამ თემებს შორისაა
სიყვარული, დანაკარგი, ღალატი,
დაუცველობის შეგრძნება და საკუთარი
თავის მოტყუების უნარი. კოქტოს მიერ
დახატული ადამიანის ფსიქიკის
პორტრეტი საშუალებას აძლევს
აუდიტორიას, ახალი კუთხით შეიხიოს
ადამიანური ემოციების რთული
სამყარო, რაც „ადამიანის ხმას“ ღრმად
დამაფიქრებელ ნაწარმოებად აქცევს.
კოქტოს მონოდრამა მნიშვნელოვან
ადგილს იკავებს თანამედროვე
თეატრალურ სამყაროში, რომელიც
ცნობილია დრამატული თხრობისადმი
ინოვაციური და ინტროსპექტული
მიდგომით. ადამიანის სულიერი და
ემოციური მდგომარეობის ესოდენ
ინტენსიურმა კვლევამ „ადამიანის ხმა“
ხელოვნების უკვდავ ნიმუშად აქცია,
რომელიც დღესაც ეხმიანება
სხვადასხვა თაობის მაყურებელთა
პრობლემებს.

საინტერესოა, რომ 1930-იან წლებში,
როდესაც კოქტომ შექმნა პიესა,
სატელეფონო სისტემა მკვეთრად
განსხვავდებოდა დღევანდელისაგან:
ხაზები კონტროლდებოდა
გადამრთველის საშუალებით, ამიტომ
ზარების ერთმანეთთან დაკავშირება
ოპერატორს უწევდა. ასევე,
სატელეფონო ხაზებს რამდენიმე
აბონენტი იზიარებდა. ყველა ეს
ელემენტი სპექტაკლის ნაწილია.
თუმცა, სატელეფონო სისტემისგან
განსხვავებით, მონოდრამაში
აღწერილი გრძნობები დღესაც
აქტუალურია, რაც კოქტოს პიესასაც
უნარჩუნებს აქტუალობას.

ამ დროს საქართველოში...

საქართველოში ტელეფონის შესახებ

პირველი სტატია 1877 წელს ჟურნალ „ივერიაში“ დაიბეჭდა. „ვინ იცის მართალია თუ არა ეს ამბავი და თუ მართალია შაბაშ ადამიანის ყოვლად ძლიერებას...“, - ეწერა სტატიაში. ცნობილი ქართველი მწერალი, მთარგმნელი და პუბლიცისტი ივანე მარაბელი კი 1880 წელს გაზეთ „დროებაში“ წერდა: „დიდი ხანი არ არის, რაც ტელეფონი მოიგონეს. ეს ისეთი მაშინაა, რომლის შემწეობით შეიძლება კაცმა ხმა ძალიან შორს გააგონოს“. ტელეფონი თავდაპირველად თბილისში ჟურნალისტებმა გამოიყენეს, როდესაც გაზეთ „კავკაზის“ რედაქციასა და სტამბას შორის სატელეფონო ხაზი გაიყვანეს. ამის შემდეგ თბილისში რამდენიმე სატელეფონო ხაზი ამოქმედდა.

31-10 September
August 2023

5TH ANNIVERSARY